ఓం నమో భగవతే శ్రీ రమణాయ

రమణ భాస్కర

వ్యవస్థాపక సంపాదకులు : సద్గురు శ్రీ నాన్నగారు

సంపుటి : 10 సంచిక : 11 పుష్పం : 23-24 20-02-2005

రమణ భాస్కర
ఆధ్యాత్మిక పక్ష పత్రిక
పేజీలు : 16
గౌరవ సంపాదకులు
శ్రీమతి P.H.V. సత్యవతి
(ఫైమ)

చందా
సంవత్సర చందా:రు॥100/-
విడి ప్రతి : రు॥ 8/-

చిరునామా
రమణ భాస్కర
శ్రీ రమణ క్షేత్రం,
జిన్నూరు - 534 265
ప॥గో॥ జిల్లా, ఆం॥ప్ర॥

పబ్లిషర్
సద్గురు శ్రీ నాన్నగారు
శ్రీ రమణ క్షేత్రం
జిన్నూరు - 534 265
☎ 08814 - 224747
9247104551

ఈ సంచికలో....

01-01-05
ఏలూరు 1

31-01-05
జువ్వలపాలెం 8

ప్రింటర్
శ్రీ భవాని ఆఫ్‌సెట్ ప్రింటర్స్
(దుడే శ్రీను) ఎస్.వి.ఆర్. కాంప్లెక్స్,
పాలకొల్లు, ☎ 08814 - 228858

(సద్గురు శ్రీ నాన్నగారి అనుగ్రహ భాషణములు, 01-01-05, ఏలూరు)

ప్రియమైన ఆత్మబంధువుల్లారా!

మనకు అవసరం లేని తలంపులు ఎక్కువగా వస్తూ ఉంటాయి. అవసరం లేని తలంపులు దుఃఖాన్ని తీసుకువస్తాయి. మనకు మంచి తలంపులు రావు అనుకోండి, మంచి స్నేహాలు లేవు అనుకోండి. నిప్ప మీద చెయ్యి వేస్తే కాలుతుంది, అది ఎవరూ ఆపలేరు. అలాగే చెడు తలంపులు, చెడు స్నేహాలు వలన పరిణామంలో దుఃఖం వచ్చితీరుతుంది. అందువలన సత్పురుషుల సహవాసం అవసరం. సద్గ్రంధ పఠనం వలన, భగవంతుడి యొక్క నామాన్ని స్మరించుకోవటం వలన, ఆయన రూపాన్ని ధ్యానించుకోవటం వలన మనకు ఇంద్రియ నిగ్రహం వస్తుంది, మనో నిగ్రహం కలుగుతుంది, శరీరానికి ఆరోగ్యం వస్తుంది, మనస్సు, ఇంద్రియాలు, శరీరం మన స్వాధీనంలో ఉంటాయి. సేవ, సాధన ఇవి రెండూ జ్ఞాపకం పెట్టుకోండి. మనం సమాజానికి సేవ చేస్తున్నా, భగవంతునికి అర్చన చేస్తున్నా ఇది అంతా మన సాధనకు ఉపయోగపడాలి అంతేగాని గొప్పలకోసం కాదు. భక్తి గొప్పల కోసం కాదు, మనం బాగుపడటానికే భక్తి. భగవంతుడు నిరాకారుడు, నిర్గుణుడు. ఆ నిరాకారాన్ని మనం పట్టుకోలేము. అందుచేత భగవంతుడికి ఒక రూపం కల్పించి, ఒక నామం పెట్టి మనలను ఆరాధించుకోమని చెప్పారు. ఆ రూపం ద్వారా, ఆ నామం ద్వారా మనం భగవంతుడిని పట్టుకోవాలి. భగవంతుడిని ఆరాధన చెయ్యగా చెయ్యగా మనస్సుకు నిలకడ వస్తుంది, మనస్సుకు ఏకాగ్రత వస్తుంది,

మనోనిగ్రహం కలుగుతుంది. ఆధ్యాత్మికంగా అభివృద్ధిలోనికి వెళ్ళాలనుకొనే వారికి, జీవితంలో సుఖపడాలి అనుకొనేవారికి, పరమశాంతికి వారసులు కావాలి అనుకొనే వారికి ముందు మనోనిగ్రహం ముఖ్యం. మనస్సు ఎలా చెపితే శరీరం, ఇంద్రియాలు అలా వింటాయి. మనోనిగ్రహం లేకుండా శరీరం, ఇంద్రియాలు, నిగ్రహంలోనికి రావు. మనస్సు లోనికి చెడుతలంపులు వస్తే శరీరం, ఇంద్రియాలు చెడుపనులు చేసేస్తాయి. అందుచేత చెడుతలంపులు పుట్టకుండా చూసుకోవాలి. చెడుతలంపులు వస్తే ఎంతోకొంత మనకు అపకారం చెయ్యకుండా అవి బయటకు వెళ్ళవు. చెడుతలంపుల వలన పాపం వస్తుంది. మంచితలంపు వలన పుణ్యం వస్తుంది. పుణ్యం చేయటం వలన, పుణ్యం మనకు సాధనకు ఉపయోగపడుతుంది, పరమాత్మను పొందటానికి ఉపయోగపడుతుంది. పాపం చేయటం వలన పరమాత్మకు దూరమవుతాము. పుణ్యం పరమాత్మ సమీపంలోనికి తీసుకొని వెళు తుంది. అందువలన మనం బహుజాగ్రత్తగా ఉండాలి. కోరిక, కోపం, అసూయ, ద్వేషం, భయం అన్నీ మనస్సులో ఉంటాయి. శరీరం చనిపోయాక మనకూడా వచ్చేది మనస్సే. మనం ఆ మనస్సును పట్టించుకోవటం లేదు. మనం దేనిగురించి అయినా ఆలోచించేటప్పుడు మన మనస్సే ఆలోచిస్తుంది. మనకు కోపం ఉంది అనుకోండి, ఎవరైనా మనలను కంగారు పెడుతున్నారు అనుకోండి, మనకు భయం కలుగుతోంది అనుకోండి అప్పుడు మనం సరిగా ఆలోచించుకోలేము. మనం జాగ్రత్తగా ఆలోచించుకోవాలి, కంగారుపడితే సరిగా నిర్ణయాలు తీసుకోలేము. అందుచేత రహస్యం అంతా మనస్సులోనే ఉంది. ఆ మనస్సుకు మనం ఏకాగ్రత తీసుకురావాలి. భక్తి వలన, విద్య వలన, సేవ వలన మనకు ఏకాగ్రత రావాలి. మేము సేవ చేస్తున్నాము అని కొంతమంది అంటూఉంటారు. మీరు చేసే సేవ వలన మీకు ఏకాగ్రత రావాలి, మీరు ఇహంలో బాగుపడాలి, పరంలో బాగుపడాలి, అది సేవ అంటే. మనం బాగుపడటానికి ఉపయోగపడనిది సేవ కాదు. మీరు ఏదైనా పొరపాటు చేసారు అనుకోండి మేము పొరపాటు చేసాము, మేము పొరపాటు చేసాము అని అస్తమాను అనుకోకూడదు. ఎదుటివారు పొరపాటు చేసారు అనుకోండి, అప్పుడు కూడా మీరు ఆపొరపాటు చేసారు, ఆ పొరపాటు చేసారు అని అస్తమాను అనకూడదు. అలా అనుకోవటం మానివేసి భగవంతుడిని స్మరించుకోవటం వలన మీరు పవిత్రులు అవుతారు. పొరపాట్లను జ్ఞాపకం పెట్టుకొనే బదులు భగవంతుడిని జ్ఞాపకం

పెట్టుకోండి. మీరు పవిత్రులు అవుతారు, మీకు మోక్షసుఖం అందుతుంది.

మీ శరీరాలు వేరు, గుణాలు వేరు కాని అందరి హృదయాలలో నేను ఆత్మగా ఉన్నాను అని పరమాత్మ చెపుతున్నాడు. మంచివారిలో ఉన్నాను, చెడ్డవారిలో ఉన్నాను. భక్తులలో ఉన్నాను, భక్తులు కానివారిలో ఉన్నాను. మీరు పవిత్రులు అయితే అందరిలో నన్ను చూసే శక్తి మీకు కలుగుతుంది. మామూలుగా అందరిలోను మీకు నారాయణుడు కనబడడు. మీకు పవిత్రత వస్తే, ఏకాగ్రత వస్తే, మీ బుద్ధిలో ఉన్న దోషాలు రాలిపోతే, మీకు నిదానం వస్తే అందరిలోను నన్నే చూస్తారు, ఇంకోటి మీకు కనబడదు అని పరమాత్మ చెపుతున్నాడు, అంటే భిన్నత్వంలో ఏకత్వం వచ్చేస్తుంది. అంటే ఇలా చూస్తే మీ రూపం కనబడదు, మీ నామం కనబడదు, నారాయణుడే కనిపిస్తాడు. అప్పుడు మీరు రూపరహితమైన, నామరహితమైన పరమాత్మలో, ఆ ఆనందంలో ఊగిసలాడతారు. భక్తిని మనం జాగ్రత్తగా కాపాడుకొంటూ రావాలి. భక్తి లేనివారికి భక్తి యొక్క విలువ తెలియదు, జ్ఞానం లేనివారికి జ్ఞానం యొక్క విలువ తెలియదు. వారికి తెలియదు అని మనం అనుకోవటం అనవసరం. మన దారి మనం విడిచిపెట్టకూడదు. మనం భగవంతుడిని స్మరించుకొంటూ భగవంతుడిలో జీవించాలి. భవిష్యత్‌లో మనం బాగుపడాలి, అది సాధించాలి, ఇది సాధించాలి అని ఏదో అనుకొంటూ ఉంటాము. అలా బాగుపడటం మంచిదే కాని ఒకటి గుర్తు పెట్టుకోండి. వీటి అన్నింటికంటే గొప్పవస్తువు మన హృదయంలో ఉంది, దానిని మనం పొందాలి, అది మర్చిపోవద్దు. సజ్జన సాంగత్యం ఎందుకు అంటే సజ్జనసాంగత్యం వలన మన హృదయంలో ఉన్న సద్వస్తువును పొందాలి అనే ప్రేరణ మనకు కలుగుతుంది. భగవంతుడిని కాదని మనం ఏమీ చేయలేము. నువ్వు భగవంతుడికి పరిపూర్ణంగా అంకితం కావాలి. అసలు మనం పాడయిపోవడానికి కారణం ఏమిటి అంటే మనం భగవంతుడికి వేరుగా ఉన్నాము అనుకొంటున్నాము, భగవంతుడిని కాదని ఏదో సాధించేయాలి అనుకొంటున్నాము అక్కడ నుండే పతనం ప్రారంభమవుతోంది. మనం పనిచేయగలముగాని ఫలితం మన చేతిలో లేదు. భగవంతుడు అనేవాడు ఒకడు ఉన్నాడు, ఫలితం ఆయన చేతిలో ఉంది. ఆయన ఇస్తే మనం తీసుకోగలము. మనం పూర్తిగా భగవంతుడి మీద కనుక ఆధారపడితే అహంభావన తగ్గిపోతుంది, వచ్చే ఫలితం వలన మనకు గర్వం రాదు, అది ఈశ్వర ప్రసాదం అనుకొంటాము. ఈ సంవత్సరం లాభం వచ్చింది అనుకొంటాము, ఆ సంవత్సరం నష్టం

వచ్చింది అనుకొంటాము. లాభంలో భగవంతుడు ఉన్నాడు, నష్టంలో కూడా భగవంతుడు ఉన్నాడు. అది మనకు కనబడదు, అదే మాయ. ఈ శరీరంతో ఎంత అయితే అనుభవించాలో అదే మనకు భగవంతుడు కేటాయిస్తాడు. అందుకే చెపుతారు శివుని ఆజ్ఞలేకుండా చీమ అయినా కుట్టదు అని. మనం భగవంతుడికి భిన్నంగా లేము, ఆయన ఆజ్ఞ లేకుండా మనం ఏమీ చేయలేము. ఆయనకు వేరుగా ఉన్నాము అని అనుకోవటం వలన అజ్ఞానం పెరిగిపోతూ ఉంటుంది. అందుచేత భగవంతుడికి భిన్నంగా ఉన్నాము అనే భావన మనం విడిచిపెట్టాలి. మన హృదయంలో అంతర్యామిగా, మనకు ఆధారంగా ఉన్నవాడు ఆయనే. ఆయన ప్రేరణ వలననే మనం పని చేస్తున్నాము. మనకు వచ్చే యోగం ఉంటే వచ్చేస్తుంది కాని మనం ఏమి చేస్తున్నాము అంటే ఇది భగవంతుడు ఇచ్చాడు అనే తృప్తిని వదిలేస్తున్నాము. ఎక్కడయితే తృప్తి లేదో అక్కడ అశాంతి వచ్చేస్తుంది. తృప్తి లేనివాడికి ఎంతధనం ఉన్నా అశాంతే, వాడి మనస్సు అంతర్ముఖం అవ్వదు. రోజులు బాగా వెళ్ళిపోతున్నాయి అనుకోండి అది మంచిస్వప్నం, రోజులు బాధగా వెళుతున్నాయి అనుకోండి కష్టాలు వస్తున్నాయి అనుకోండి అది చెడుస్వప్నం. అదీ స్వప్నమే, ఇదీ స్వప్నమే, ఇందులో నుండి మేల్కోవాలి. మనం రాత్రి నిద్రపోతున్నాము అప్పుడు 8 గంటలు 8 క్షణాల క్రింద వెళ్ళిపోతుంది. జాగ్రదవస్థలో మన పనులు మనం చేసుకొంటూ, ఇతరుల గొడవలలోనికి వెళ్ళకుండా మన హృదయంలో కనుక నిద్రపోవటం నేర్చుకొంటే మనం వంద సంవత్సరాలు బతికినా 100 క్షణాల కింద వెళ్ళిపోతుంది. అంతేకాదు మనం చేసుకొనే పని మనం చేస్తూ ఉంటాము దాని వలన మనం టైర్ అవ్వము, ఏదో సాధించాము అని మనకు అనిపించదు, ప్రశాంతంగా రోజులు వెళ్ళిపోతాయి. భగవంతుడిని స్మరించటం వలన మనోనిగ్రహం వస్తుంది. మీకు మనోనిగ్రహం లేదు అనుకోండి, మీ మనస్సును నియమించు కోలేకపోతున్నారు అనుకోండి మీకు వెయ్యి కోట్లు ఉన్నా మీరు సుఖపడరు. ఈ లోకంలో సుఖపడరు, పరలోకంలో కూడా సుఖపడరు. ఎందుచేత పరలోకంలో కూడా సుఖపడరు అని చెపుతున్నాను అంటే ఈ లోకంలో ఉండగా మనస్సుకు శిక్షణ ఇవ్వకపోతే ఈ మనస్సే మన కూడా ఇతర లోకాలకు కూడా వస్తుంది.

మనకు కోరికలు ఎక్కువగా ఉంటే మన మనస్సు వివేకంగా ఉండలేదు. ఇది మంచి, ఇది చెడు అని మన బుద్ధి విడదీయలేదు. నీ బుద్ధి పాడైపోయిన తరువాత నీకు ఎన్ని ఉంటే ఏం లాభం అని పరమాత్మ చెపుతున్నాడు. నీవు విషయాలను చింతించే కొలది

నీ బుద్ధి పాడైపోతుంది, నీవు భగవంతుడిని చింతిస్తూ ఉంటే నీ బుద్ధి బాగుపడుతుంది. విషయాలను చింతిస్తూ ఉంటే నీకు మిగిలేది విషం, నీ మనస్సు విషపూరితం అవుతుంది. పరమాత్మను చింతిస్తూ ఉంటే నీకు వివేకం కలుగుతుంది, విచక్షణ కలుగుతుంది. ఈ శరీరంలో ఉండగా సుఖపడతావు, శరీరం విడిచిపెట్టాక సుఖపడతావు. మనలను ఎవరైనా అగౌరవ పరిచారు అనుకోండి వారిని క్షమిస్తే అది మరిచిపోతాము లేకపోతే అస్తమాను వాడే జ్ఞాపకం వస్తాడు, తిరిగి వాడిని ఎలా విమర్శించాలి అని చూస్తూ ఉంటాము. ఇటువంటి గొడవల వలన మనకు కలిసి వచ్చేది ఏమీ లేదు, లోపల ఉన్న పరమాత్మను మరిచిపోతాము. నీ శరీరం కాలి బూడిద అవ్వకముందే నీ హృదయంలో ఉన్న సత్యవస్తువును నీవు పొందకపోతే భౌతికంగా నీవు ఎన్ని లాభాలు పొందినా చివరకు మిగిలేది సున్నా. నీ శరీరానికి, నీ మనస్సుకు, నీ ఇంద్రియాలకు ఆధారంగా ఏ వస్తువు అయితే ఉందో ఆ వస్తువును తెలుసుకోకుండా నీ శరీరం చనిపోతే నీవు పొందే నష్టం ఇంత అని నోటితో చెప్పలేము. డబ్బుపోతే సంపాదించు కోవచ్చు కాని ఈ శరీరం పోయాక ఇంక సాధన చేయటానికి ఏమి కుదురుతుంది. రాగము, భయము, కోపము ఇవి మూడూ నరకద్వారాలు అందుచేత ఈ మూడింటిని విడిచిపెట్టు. యజ్ఞ దాన తపస్సులు నీకు స్వర్గద్వారాలు వాటిని విడిచిపెట్టవద్దు. మీ అమ్మాయికి పది రూపాయలు ఇచ్చారు అనుకోండి ఏమి ఆశించి ఇవ్వరు, ప్రేమతోటే ఇస్తారు. సమాజం కోసం మనం చేసేపని కూడా అలాగే ఉండాలి. ఇవ్వటం కోసమే ఇయ్యి, ప్రేమతో ఇయ్యి అంతేగాని లోపల ఏదో ఉద్దేశ్యం పెట్టుకొని ఇవ్వకూడదు. మీకు వెయ్యి కోట్లు డబ్బు ఉన్నా లోపల మటుకు బీదవారిగానే ఉండాలి, అటువంటి వారికి ఈ జన్మలోనే మోక్షం కలుగుతుంది, ఎందుచేతనంటే అన్నీ ఉండి అణిగి ఉన్నారు కాబట్టి ఈ జన్మలోనే మోక్షం ఇచ్చేయాలి అని భగవంతుడు అనుకొని మోక్షం ఇచ్చేస్తాడు. భగవంతుడు మన లోపలే ఉన్నాడు, మన ప్రవర్తనను బట్టి ఆయన ఎరుకలోనికి వస్తాడు. మన ప్రవర్తన ఇంపెర్సనల్‌గా ఉంటే, ఇంటెలిజెంట్‌గా ఉంటే ఆయన ఎరుకలోనికి వస్తాడు. మనకు పూర్ణమైన భక్తి ఉండాలి, భగవంతుడి పట్ల విశ్వాసం ఉండాలి, శరణాగతి ఉండాలి, ఆ శరణాగతి భావనలోనే మనకు మోక్షం కలుగుతుంది. భగవంతుడిని స్మరించగా స్మరించగా నువ్వు పవిత్రుడవు అవుతావు, నీ మనస్సుకు సమానస్థితి కలుగుతుంది. నీకు సమాన బుద్ధి కలిగి నీ హృదయంలో ఉన్న సమానమైన వస్తువులో ఐక్యమవుతావు. మన

మనస్సులో హెచ్చుతగ్గులు ఉంటాయి, మన హృదయంలో హెచ్చుతగ్గులు లేవు. మన మనస్సులో కూడా హెచ్చుతగ్గులు లేకుండా చూసుకొంటే ఈ మనస్సు వెళ్ళి హృదయంలో లయమవుతుంది. ఇప్పుడు మనం వెంకటేశ్వర స్వామి గుడి ప్రాంగణంలో ఉన్నాము. దేవాలయ ప్రాంగణంలో దేవుడికి తప్పించి ఇతరులకు నమస్కారం పెట్టకూడదు, దేవుడిని తప్పించి ఇతరులను స్తుతి చేయకూడదు. నువ్వు ఆ విగ్రహం ద్వారా అంతటా వ్యాపించి ఉన్న పరమాత్మను చూడాలి. రాతిబుద్ధి ఉన్న వాడికి అది శిల కింద కనిపిస్తుంది. సద్బుద్ధి ఉన్న వాడికి దేవుడే కనిపిస్తాడు. కొంతమంది పొరపాట్లు చేస్తారు, అవి ఋజువు కాకపోతే కోర్టు వదిలేస్తుంది కాని భగవంతుడు విడిచిపెట్టడు, మరల ఏదో జన్మలో దానికి పనిష్మెంట్ ఇచ్చేస్తాడు. మనకు ఏదైనా చెడుతలంపు వచ్చింది అనుకోండి, చేతితో చెడ్డ చేయకపోయినా ఆతలంపుకు కూడా మనం భగవంతుడికి సమాధానం చెప్పాలి. భగవంతుడు ఎలా జీవించమని చెప్పాడో అలా జీవించండి. రైట్ స్పీచ్, రైట్ యాక్షన్, రైట్ తింకింగ్, రైట్ బిహేవియర్ ఉండాలి. అప్పుడు మనం మోక్షం దగ్గరకు వెళ్ళనక్కరలేదు, మోక్షమే వచ్చి మనలను వరిస్తుంది. నువ్వు పూజ చేసుకో, జపం చేసుకో, ధ్యానం చేసుకో, మనస్సులో తొందరపెట్టుకోవద్దు, నిదానంగా ఉండు. ఎప్పటికైనా అన్నవాడు చెడ్డవాడు అవుతాడు గాని పడ్డవాడు చెడ్డవాడు అవ్వడు, అన్నవాడికి పనిష్మెంట్ సిద్ధంగా ఉంటుంది. పూజ వలన, జపం వలన, ధ్యానం వలన నీ ఇంద్రియాలు శుద్ధిఅవుతాయి, నీ మనస్సు శుద్ధిఅవుతుంది. దేహాన్ని కేంద్రంగా పెట్టుకొని వచ్చే తలంపులు ఆగిపోతాయి, దేహబుద్ధి తగ్గుతూ ఉంటుంది, ఆత్మబుద్ధి కలుగుతుంది, నిన్ను బంధించే తలంపులు ఆగిపోతాయి.

మనకి నేను అనేటప్పటికి దేహం స్ఫురిస్తుంది. జ్ఞానికి నేను అనేటప్పటికి బ్రహ్మము స్ఫురిస్తుంది. మనకి ఏ తలంపులు వచ్చినా దేహమే కేంద్రంగా పెట్టుకొని వస్తుంది. దేహము నేను అనే తలంపు నశించింది అనుకోండి. నశించిన తరువాత ఏ తలంపు వచ్చినా ఆ తలంపు మనల్ని బంధించదు. ఆ తలంపు మనకి పునర్జన్మ తీసుకురాదు. దానినే కాలిపోయిన తాడు అన్నారు. కాలిపోయిన తాడుని మీరు చూస్తే తాడులాగే కనిపిస్తుంది. అది తీసుకువెళ్ళి ఏదయినా కట్టేయటానికి పనికిరాదు. జ్ఞానికి కూడా మనస్సు ఉన్నా లేనివాడితోటి సమానం. నీటి మీద గీత గీస్తాం అనుకోండి కనిపిస్తుందా? జ్ఞాని మనస్సు అటువంటిది. అది మృత మనస్సు. జపం ఎప్పుడు వరకు చెయ్యాలి అంటే, మీరు గాలి లోపలకు తీసుకుంటున్నారు,

బయటకు విడిచిపెడుతున్నారు మీకు తెలియటం లేదు. మీకు జపం అంత సహజం అయిపోవాలి. ఒక్కసారి ప్రారంభంలో సహజమవ్వదు, నువ్వు చెయ్యగా చెయ్యగా అది అలవాటు అయిపోతుంది. అభ్యాసం కూసువిద్య అన్నారు. నువ్వు బాగుపడాలంటే అభ్యాసం, వైరాగ్యం విడిచిపెట్టకు అన్నాడు గీతలో. మీరు గాఢనిద్రలో ఉన్నారు అనుకోండి, ఒకవేళ రాత్రి వంటి గంటకు ఎవరైనా లేపారనుకోండి ముందు మీకు దేహం గుర్తుకు రాకూడదు గోవిందా, గోవిందా అని స్ఫురించాలి. మన దేహాన్ని విడిచిపెట్టేటప్పుడు కూడా గోవిందస్మరణ ఉండాలి. నిజంగా ఎవడయితే భక్తుడో వాడికే ప్రాణంపోయేటప్పుడు కూడా గోవిందస్మరణ వస్తుంది. ప్రాణం పోయేటప్పుడు మనకి రాదు. మనం ఎర్రచీమ కుడితే భరించలేము. గాంధీగారిని తుపాకీ పెట్టి మూడు సార్లు పేల్చారు. హేరామ్, హేరామ్ అంటూ వరిగిపోయారు. గాంధీగారు మహాభక్తుడు. ఏమండీ అక్కడ ఒక రాయిని పెట్టి ఆ రాయిని దేవుడు, దేవుడు అంటున్నారేమిటి అని భగవాన్‌ను అడిగితే "ఈ దేహం నేను అని నువ్వు అనుకుంటున్నావు. కానీ ఈ దేహం నువ్వా? ఆ దేహము నేను అనుకోవటం ఎంత నిజమో, దేవుడు ఆ రాయిని నేను అనుకోవటం కూడా అంతే నిజం." నీకు ఎవడయినా నమస్కారం పెడితే నాకు పెట్టాడు అనుకొంటున్నావు. అలాగే ఆ విగ్రహానికి ఎవరైనా నమస్కారం పెడితే దేవుడు నాకు పెట్టాడు అనుకుంటున్నాడు. ఇది ఎంతనిజమో అదీ అంతేనిజం. విగ్రహం నిగ్రహం తీసుకు వస్తుంది. లోపల ఉన్న గోవిందుడు ఎంత పవిత్రంగా వున్నాడో మన మనస్సుని అంత పవిత్రం చేయటానికే విగ్రహారాధన. భగవంతుడు చెప్పిన మాట మీద మనకు ప్రమాణ బుద్ధిలేదు. రాగద్వేషాలతోటి కాలిపోయేవాళ్ళు, కామక్రోధాలతోటి కాలిపోయే వాళ్ళు మనకి ప్రమాణం, ఎందుచేతనంటే మన బుద్ధి పాడయిపోయి ఉంది. భగవంతుడిని స్మరించని నోరు ఒక నోరేనా? భగవంతుడిని పూజించని చేతులు ఒక చేతులేనా? అవి చేతులా? తాటిపట్టెలా? నువ్వు నన్ను స్మరిస్తూ ఉంటే, నన్ను పూజిస్తూ ఉంటే, నేను చెప్పినట్టుగా నువ్వు జీవిస్తూ ఉంటే ఈపాడుబుద్ధిని తీసేసి నీకు మంచిబుద్ధిని ఇస్తాను. ఎటువంటి బుద్ధిని నీకు ఇస్తే నన్ను ప్రమాణంగా పెట్టుకొని నన్ను పొందుతావో అటువంటి బుద్దిని నా చేత్తోటి నీకు ఇస్తాను అర్జునా అన్నాడు. నమ్మిన వాడిది సొమ్ము, నమ్మకపోతే దుమ్ము. అసలు భగవంతుడి మీద మనకి విశ్వాసం లేదు నటిస్తున్నాం అంతే. మనకి రోజూ చెడుతలంపులు వస్తూ ఉంటే, మనం చేసే స్నేహాలు చెడ్డ స్నేహాలు అయితే చివరికి మిగిలేది

దుఃఖం. మీకు దుఃఖం రాకుండా ఎవడూ ఆపుచేయలేడు. మీకు దుఃఖం వచ్చేస్తుంది. నిప్పమీద చెయ్యి వేస్తే కాలటం ఎంత ఖాయమో చెడుస్నేహాల వల్ల, చెడ్డతలంపుల వల్ల చివరికి వచ్చేది అశాంతి. సజ్జనసాంగత్యం ఎందుకంటే మంచి తలంపులు రావటానికే. సజ్జనసాంగత్యం వల్ల మానసికఆరోగ్యం, శారీరక ఆరోగ్యం బాగుపడుతుంది.

(సద్గురు శ్రీ నాన్నగారి అనుగ్రహ భాషణములు, 31-01-05, జువ్వలపాలెం)

ప్రియమైన ఆత్మబంధువుల్లారా!

ప్రపంచంలో అన్నదానం, వస్త్రదానం ఇలా ఎన్నో దానాలు ఉన్నాయి. అన్నింటికంటే టీచింగ్ ఈజ్ హయ్యస్ట సర్వీసు. ఒక్క టీచింగు వల్లే మానవుడు మనోదేహముల నుండి బయటకు వస్తాడు, విశాలమవుతాడు. అది ఒక్క టీచింగుకే సాధ్యమవుతుంది. భగవంతుడు యొక్క స్వరూపం జ్ఞానము. ఇపుడు జరిగేది జ్ఞానయజ్ఞము. మనకి తరించాలనే ఉద్దేశ్యం ఉంటే భగవంతుడు చెప్పిన వాక్యాన్ని ప్రమాణంగా పెట్టుకొని జీవిస్తే ఆయన స్వరూపమైనటువంటి జ్ఞానాన్ని పొందుతాము. మనం ఆధ్యాత్మికంగా అభివృద్ధి పొందటంలో చాలా మెలకువగా ముందుకు వెళ్ళాలి. దత్తాత్రేయుడుకి 24 మంది గురువులు. ఎవరిలో ఏమంచి ఉంటే ఆమంచి తీసుకొనేవాడు. దత్తాత్రేయుడు నాకు గాలి కూడా గొప్ప గురువు అన్నాడు. గాలి వస్తూ ఉంటె మనం చెయ్యి అడ్డం పెట్టామనుకోండి ఆగాలి మనతో పేచీ పెట్టుకోదు, ప్రక్కనుంచి వెళ్ళిపోతుంది. అలాగే మనకు ఇంట్లో సమస్యలు ఉంటాయి, సమాజంలో సమస్యలు ఉంటాయి, మనం ఆధ్యాత్మికంగా అభివృద్ధి పొందటానికి కొన్ని ఆటంకాలు వస్తాయి. గాలి ఏవిధంగా అయితే అడ్డువస్తూ ఉంటే తప్పించుకొని ఎలా వెళ్ళిపోతుందో అలాగ మనం ఆటంకాలు తప్పించుకొని వెళ్ళిపోయి అభివృద్ధిలోకి రావాలి. ఒకసారి నారదుడిని అడిగారు "మమ్మల్ని ఆధ్యాత్మికంగా అభివృద్ధిలోకి రమ్మంటున్నారు, మాకు ఇంట్లో పేచీలు, సమాజంలో పేచీలు ఎలాగ" అంటే నారదుడు అన్నాడు "మీరు ఇంట్లో ఉన్నా, సమాజంలో ఉన్నా అనేక రకాల ప్రవృత్తిగల మనుషులు ఉంటారు. మీరు తొందరపడవద్దు. వాళ్ళల్లో ఉన్న ఇష్టం, అయిష్టాలను సహిస్తూ మిమ్మల్ని మీరు సరిచేసుకొంటూ మధురంగా మాట్లాడి, వాళ్ళకి ఇచ్చే గౌరవం వాళ్ళకిచ్చి ప్రక్కకు తప్పించుకొని వెళ్ళండి, మనం అందరిలోని మంచిని చూడటం నేర్చుకోవాలి.